ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 13. októbra 2011 *

Vo veci C-139/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 12. marca 2010 a doručený Súdnemu dvoru 17. marca 2010, ktorý súvisí s konaním:

Prism Investments BV

proti

Jaapovi Annemu van der Meerovi, správcovi konkurznej podstaty úpadcu Arilco Holland BV,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia K. Schiemann, L. Bay Larsen, C. Toader (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas,

* Jazyk konania: holandčina.

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. februára 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— J. A. van der Meer, správca konkurznej podstaty úpadcu Arilco Holland BV, v zastúpení: J. A. M. A. Sluysmans, advocaat,

— holandská vláda, v zastúpení: C. M. Wissels, B. Koopman a M. Noort, splnomocnené zástupkyne,

— belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux, splnomocnený zástupca,

— česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,

— švédska vláda, v zastúpení: A. Falk a K. Petkovska, splnomocnené zástupkyne,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: L. Seeboruth, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: M. Wilderspin a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 16. júna 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 45 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Prism Investments BV (ďalej len „Prism Investments“) založenou podľa holandského práva a J. A. van der Meerom, správcom konkurznej podstaty spoločnosti Arilco Holland BV (ďalej len „Arilco Holland“), holandskej pobočky spoločnosti Arilco Opportune NV (ďalej len „Arilco Opportune“) založenej podľa belgického práva, vo veci výkonu rozsudku belgického súdu, ktorým sa ukladá povinnosť zaplatiť určitú sumu peňazí, na území Holandska.

Právny rámec

3 Odôvodnenia č. 16 a 17 nariadenia č. 44/2001 znejú:

„(16) Vzájomná dôvera vo výkon súdnictva v spoločenstve odôvodňuje automatické uznávanie rozsudkov vydaných v členskom štáte bez ďalšieho konania, s výnimkou sporných prípadov.

(17) Na základe tej istej zásady vzájomnej dôvery musí byť konanie smerujúce k výkonu rozsudku vydaného v jednom členskom štáte na území iného členského štátu účinné a rýchle. Sledujúce tento cieľ by sa vyhlásenie rozsudku za vykonateľný malo vydať takmer automaticky po výlučne formálnej kontrole predložených dokladov bez možnosti, aby súd z úradnej povinnosti skúmal ktorýkoľvek z dôvodov nevykonateľnosti uvedený v tomto nariadení."

4 Kapitola III nariadenia č. 44/2001 zahŕňajúca články 32 až 56 stanovuje pravidlá uznávania a výkonu rozsudkov vydaných v členskom štáte v ostatných členských štátoch.

5 Článok 34 tohto nariadenia stanovuje:

„Rozsudok sa neuzná:

1. ak je uznanie v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa o uznanie žiada,

2. v prípade, že bol vydaný bez účasti žalovaného v konaní, ak sa mu nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že žalovaný opomenul začať konanie, ktorým by napadol rozsudok, keď tak mohol,

3. ak je nezlučiteľný s rozsudkom vydaným v spore medzi rovnakými účastníkmi v členskom štáte, v ktorom sa žiada o uznanie,

4. ak je nezlučiteľný so skorším rozsudkom vydaným v inom členskom štáte alebo v treťom štáte v rovnakej veci a medzi rovnakými účastníkmi za predpokladu, že skorší rozsudok spĺňa podmienky na jeho uznanie v členskom štáte, v ktorom sa žiada o uznanie."

6 Článok 35 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Rozsudok sa okrem toho neuzná, ak je v rozpore s oddielmi 3, 4 alebo 6 kapitoly II alebo v prípade uvedenom v článku 72.

2. Pri skúmaní skutočností, na ktorých bola založená právomoc podľa predchádzajúceho odseku, súd alebo orgán, ktorý koná o uznaní, je viazaný skutkovými zisteniami, na ktorých súd členského štátu pôvodu založil svoju právomoc.

3. S výnimkou odseku 1 sa právomoc súdu štátu pôvodu nesmie skúmať. Kritéria, na ktorých sa založila právomoc, sa nesmú skúmať z hľadiska rozporu s verejným poriadkom podľa článku 34 bod 1."

7 Konanie o vydanie vyhlásenia vykonateľnosti je upravené v druhom oddiele kapitoly III nariadenia č. 44/2001 zahŕňajúcom články 38 až 52.

8 Článok 38 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Rozsudok vydaný v členskom štáte a vykonateľný v tomto štáte sa vykoná v inom členskom štáte, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka.“

9 Článok 40 ods. 3 tohto nariadenia znie:

„K návrhu treba pripojiť písomnosti uvedené v článku 53.“

10 Článok 41 tohto nariadenia stanovuje:

„Rozsudok sa vyhlási za vykonateľný ihneď po splnení formálnych náležitostí podľa článku 53 bez skúmania podľa článku 34 a 35. Účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá v tomto štádiu konania právo robiť žiadne podania k návrhu.“

11 Článok 43 nariadenia č. 44/2001 stanovuje:

„1. Proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti sa môže odvolať každý z účastníkov.

2. Odvolanie sa podáva súdu uvedenému v zozname v prílohe III.

3. O odvolaní sa koná podľa noriem upravujúcich sporové konanie.

4. Ak sa účastník, proti ktorému sa žiada o výkon, nedostaví na odvolací súd v konaní o odvolaní, ktoré podal navrhovateľ, uplatní sa článok 26 ods. 2 až 4, aj keď účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá bydlisko v žiadnom z členských štátov.

5. Odvolanie proti vyhláseniu vykonateľnosti sa musí podať do jedného mesiaca od jeho doručenia. Ak má účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, bydlisko v inom členskom štáte, než v ktorom sa vydalo vyhlásenie vykonateľnosti, lehota na odvolanie je dva mesiace a začína plynúť odo dňa doručenia buď tejto osobe do jej vlastných rúk, alebo do jej obydlia pobytu. Predĺženie tejto lehoty z dôvodu vzdialenosti nie je prípustné."

12 Článok 44 tohto nariadenia uvádza:

„Rozsudok vydaný v odvolacom konaní možno napadnúť len opravným prostriedkom uvedeným v prílohe IV."

13 Článok 45 nariadenia stanovuje:

„1. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, môže odmietnuť vydať alebo zrušiť vydané vyhlásenie vykonateľnosti len na základe jedného z dôvodov uvedených v článkoch 34 a 35. Svoje rozhodnutie vydá bez odkladu.

2. Za žiadnych okolností sa nesmie cudzí rozsudok skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.“

14 Tretí oddiel kapitoly III nariadenia č. 44/2001, ktorý zahŕňa články 53 až 56, obsahuje spoločné ustanovenia uplatniteľné na uznanie a vydanie vyhlásenia vykonateľnosti.

15 Článok 53 nariadenia uvádza:

„1. Účastník, ktorý žiada o uznanie alebo vydanie vyhlásenia vykonateľnosti, predloží vyhotovenie rozsudku, ktorý spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti.

2. Účastník, ktorý žiada o vyhlásenie vykonateľnosti tiež predloží osvedčenie podľa článku 54 bez vplyvu na článok 55.“

16 Článok 54 tohto nariadenia stanovuje:

„Súd alebo príslušný orgán členského štátu, v ktorom bol vydaný rozsudok, vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru v prílohe V tohto nariadenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

17 V priebehu roku 1990 poskytla fínska banka LSP spoločnosti Arilco Opportune úver vo výške 11 500 000 eur. Arlico Opportune požičala túto sumu svojej holandskej pobočke Arlico Holland. Táto pobočka následne uvedené finančné prostriedky previedla na viaceré spoločnosti založené podľa holandského práva, medzi ktoré patrí aj Prism Investments. Táto spoločnosť dostala sumu 1 048 232,30 eura.

18 Rozsudkom zo 14. januára 2002 Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgicko) uložil spoločnosti Arlico Opportune povinnosť zaplatiť LSP sumu úveru poskytnutú v roku 1990. Arilco Opportune sa proti tomuto rozsudku odvolala na Cour d'appel de Bruxelles. V tomto odvolacom konaní podala Arilco Holland vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd uložil spoločnosti Prism Investments povinnosť nahradiť jej sumu 1 048 232,30 eura. Rozsudkom z 5. decembra 2006 Cour d'appel de Bruxelles [1] tomuto návrhu vyhovel.

19 Rozsudkom Rechtbank 's-Hertogenbosch (Holandsko) z 1. augusta 2007 bol na majetok spoločnosti Arilco Holland vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty spoločnosti bol ustanovený J. A. van der Meer.

20 Návrhom z 3. septembra 2007 táto spoločnosť žiadala sudcu Rechtbank 's-Hertogenbosch rozhodujúceho v konkurznom konaní, aby na základe článku 38 nariadenia č. 44/2001 vyhlásil rozsudok Cour d'appel de Bruxelles z 5. decembra 2006 ukladajúci spoločnosti Prism Investments povinnosť zaplatiť sumu 1 048 232,30 eura za vykonateľný. Súd tomuto návrhu uznesením z 20. septembra 2007 vyhovel.

21 Prism Investments následne podala proti tomuto uzneseniu o vydaní vyhlásenia vykonateľnosti odvolanie na Rechtbank 's-Hertogenbosch podľa článku 43 nariadenia č. 44/2001. Okrem iného uviedla, že nárok priznaný rozsudkom belgického súdu už bol v Belgicku splnený započítaním.

1 — *Poznámka prekladateľa*: flámsky názov Hof van Beroep te Brussel.

22 Rechtbank 's-Hertogenbosch uznesením z 22. júla 2008 zamietla odvolanie Prism Investments okrem iného z toho dôvodu, že vydané vyhlásenie vykonateľnosti podľa článku 45 nariadenia č. 44/2001 možno zrušiť len na základe niektorého z dôvodov stanovených v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia. Rechtbank 's-Hertogenbosch dodala, že splnenie predmetného nároku k takýmto dôvodom nepatrí, čiže ho nemožno skúmať v rámci konania o odvolaní proti vyhláseniu vykonateľnosti, ale až v neskoršom štádiu samotného výkonu rozhodnutia.

23 Proti tomuto uzneseniu podala Prism Investments kasačný opravný prostriedok na Hoge Raad der Nederlanden. Na podporu svojho opravného prostriedku uviedla, že vydanie vyhlásenia vykonateľnosti bolo v zjavnom rozpore s verejným poriadkom v zmysle článku 45 nariadenia č. 44/2001 v spojení s článkom 34 bodom 1 nariadenia, lebo povinnosť uložená týmto rozhodnutím zanikla jej splnením v Belgicku, a že výkonu rozhodnutia v Holandsku by chýbal právny základ.

24 Hoge Raad der Nederlanden v návrhu na začatie prejudiciálneho konania označil tieto tvrdenia za nedôvodné. Zastáva názor, že odvolací dôvod založený na splnení nároku priznaného rozhodnutím prijatým v členskom štáte nepredstavuje dôvod odmietnutia stanovený v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o dôvod založený na rozpore s verejným poriadkom.

25 Vnútroštátny súd sa napriek tomu pýta, či sa má článok 45 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že súd, ktorý koná o odvolaní v zmysle článku 43 alebo článku 44 tohto nariadenia, môže odmietnuť vydať alebo zrušiť vydané vyhlásenie vykonateľnosti z iného dôvodu, ako sú dôvody uvedené v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia. Predovšetkým sa pýta, či dôvod založený na splnení nároku priznaného súdnym rozhodnutím v členskom štáte pôvodu môže byť uplatnený nielen v konaní o výkon tohto rozhodnutia, ale aj v konaní o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti.

26 Za týchto podmienok Hoge Raad der Nederlanden rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni článok 45 nariadenia č. 44/2001 tomu, aby súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44 tohto nariadenia, odmietol vydať alebo zrušiť vydané vyhlásenie vykonateľnosti z iného dôvodu, ako sú dôvody uvedené v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia, ktorý sa uvádza ako dôvod na nevykonanie rozhodnutia, ktoré už bolo vyhlásené za vykonateľné, a ktorý vznikol až po vydaní príslušného rozhodnutia, ako napríklad dôvod, že povinnosť uložená rozhodnutím už bola splnená?“

O prejudiciálnej otázke

27 Pred odpoveďou na prejudiciálnu otázku treba v prvom rade pripomenúť, ako vyplýva aj z odôvodnení č. 16 a 17 nariadenia č. 44/2001, že úprava uznávania a výkonu v zmysle tohto nariadenia sa zakladá na vzájomnej dôvere vo výkon súdnictva v Európskej únii. Takáto dôvera si vyžaduje nielen automatické uznávanie súdnych rozhodnutí vydaných v členskom štáte v inom členskom štáte, ale aj aby konanie smerujúce k výkonu týchto rozhodnutí v tomto druhom členskom štáte bolo účinné a rýchle.

28 Takéto konanie by v zmysle odôvodnenia č. 17 tohto nariadenia malo pozostávať len z formálnej kontroly predložených dokladov potrebných na vydanie vyhlásenia vykonateľnosti v dožiadanom členskom štáte.

29 V súlade s článkom 53 nariadenia č. 44/2001 účastník konania, ktorý žiada o vydanie vyhlásenia vykonateľnosti, predloží na tento účel vyhotovenie rozsudku, ktorý spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti, ako aj osvedčenie orgánov členského štátu pôvodu. V zmysle článku 40 ods. 3 tohto nariadenia je účastník konania povinný tieto písomnosti pripojiť k svojmu návrhu.

30 Okrem toho, ako vyplýva z článku 41 tohto nariadenia, orgány dožiadaného členského štátu sa v prvej časti konania na účely vydania vyhlásenia vykonateľnosti tohto rozhodnutia obmedzia na preskúmanie splnenia uvedených formálnych náležitostí. V tomto konaní sa preto nesmú skúmať skutkové a právne otázky veci dotknutej rozhodnutím, o ktorého výkon sa žiada.

31 Obmedzený charakter tohto preskúmania je odôvodnený cieľom tohto postupu, ktorým sa nemá začať nové konanie, ale naopak na základe vzájomnej dôvery vo výkon súdnictva v členských štátoch sa má umožniť, aby sa rozhodnutie prijaté súdom iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia, v tomto dožiadanom členskom štáte vykonalo z titulu jeho začlenenia do právneho poriadku tohto štátu. Tento postup tiež umožňuje, aby exekučný titul vydaný v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia, vyvolal právne účinky, aké sa priznávajú vnútroštátnemu exekučnému titulu.

32 V súlade s článkom 43 nariadenia č. 44/2001 sa proti vyhláseniu vykonateľnosti rozhodnutia vydaného v inom členskom štáte, ako je štát pôvodu, možno odvolať. Odvolanie možno založiť len na dôvodoch výslovne stanovených v článkoch 34 a 35 nariadenia č. 44/2001, na ktoré odkazuje článok 45 tohto nariadenia.

33 Tento zoznam dôvodov sa má podľa ustálenej judikatúry vykladať reštriktívne (pozri rozsudok z 28. apríla 2009, Apostolides, C-420/07, Zb. s. I-3571, bod 55) a má taxatívny charakter.

34 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že dôvod, na ktorý poukazuje žalobca vo veci samej ako na dôvod na zrušenie vyhlásenia vykonateľnosti, ktorý je založený na splnení nároku priznaného rozhodnutím v členskom štáte pôvodu, teda v Belgicku, nepatrí medzi dôvody, pre ktoré by členský štát výkonu rozhodnutia, v tomto prípade Holandské kráľovstvo, mohol toto rozhodnutie preskúmať. Skutočnosť, že tento dôvod nebol pred belgickým súdom uplatnený, nie je z tohto pohľadu podstatná.

35 Okrem toho, ako uviedla aj generálna advokátka v bode 47 svojich návrhov, námietka, ktorú žalobcu vo veci samej vzniesol proti vyhláseniu vykonateľnosti rozsudku, sa zakladá na údajnom uspokojení sporného nároku započítaním. Správca konkurznej podstaty spoločnosti Arilco Holland J. A. van der Meer však vo svojom písomnom podaní toto započítanie dôrazne spochybňuje. Odpoveď na otázku, či boli splnené podmienky na toto započítanie, nebude ani jednoduchá, ani rýchla a posúdenie nároku, ktorý by sa mal údajne započítať, si môže vyžiadať rozsiahle skúmanie skutkového stavu, čo by však bolo len ťažko zlučiteľné s cieľmi sledovanými nariadením č. 44/2001.

36 Vláda Spojeného kráľovstva uvádza, že v každom prípade na účely zabezpečenia cieľov konania o vydanie vyhlásenia vykonateľnosti musí byť predmetný exekučný titul vykonateľný nielen v čase vydania pôvodného rozhodnutia, ale aj v momente, keď v členskom štáte, v ktorom sa žiada o výkon, bolo vydané vyhlásenie vykonateľnosti. Bolo by v rozpore s cieľmi nariadenia č. 44/2001 a so znením článku 38 tohto nariadenia, ak by bol súd tohto štátu povinný zachovať vyhlásenie vykonateľnosti aj napriek

tomu, že nárok priznaný predmetným exekučným titulom už bol členskom štáte pôvodu splnený, čiže tento exekučný titul už v tomto štáte nemožno vykonať.

37 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že nijaké ustanovenie nariadenia č. 44/2001 neumožňuje odmietnuť vydať alebo zrušiť vydané vyhlásenie vykonateľnosti rozhodnutia, ak bol ním priznaný nárok už splnený, pretože táto skutočnosť nezbavuje exekučný titul vykonateľného charakteru, ktorý je základným znakom tohto súdneho rozhodnutia.

38 Naproti tomu nevykonateľnosť rozhodnutia v členskom štáte pôvodu naopak bráni vyhláseniu vykonateľnosti rozhodnutia v členskom štáte, v ktorom sa o výkon žiada. Ako teda vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, vykonateľnosť rozhodnutia v členskom štáte pôvodu je teda podmienkou vykonania tohto rozhodnutia v členskom štáte, v ktorom sa žiada o výkon (pozri rozsudok z 29. apríla 1999, Coursier, C-267/97, Zb. s. I-2543, bod 23). Z tohto hľadiska hoci uznanie má v zásade viesť k tomu, že sa exekučným titulom prizná právna sila a účinnosť, ktorú majú v členskom štáte, v ktorom boli vydané (pozri rozsudok zo 4. februára 1988, Hoffmann, 145/86, Zb. s. 645, body 10 a 11), neexistuje nijaký dôvod priznať rozsudku pri jeho výkone právne účinky, ktoré mu neprináležia v členskom štáte pôvodu, ani účinky, ktoré by mal rozsudok rovnakého druhu vydaný priamo v členskom štáte, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia (pozri rozsudok Apostolides, už citovaný, bod 66).

39 Ako uviedla aj generálna advokátka v bode 18 svojich návrhov, samotné uspokojenie nároku priznaného exekučným titulom však nespôsobuje ani zánik vykonateľnosti rozsudku, ani mu v priebehu výkonu v inom členskom štáte nemožno priznať právne účinky, ktoré mu v členskom štáte pôvodu neprináležia. Priznanie účinkov takémuto exekučnému titulu v členskom štáte, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia a v ktorom prebieha aj konanie o vydanie vyhlásenia vykonateľnosti, sa týka podstatných znakov dotknutého rozhodnutia bez ohľadu na skutkové a právne okolnosti splnenia nároku, ktorý ním bol priznaný.

40 Takýto dôvod naopak môže preskúmať súd členského štátu, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia, poverený výkonom rozhodnutia. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak už raz bolo rozhodnutie začlenené do právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o výkon, príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva tohto členského štátu sa na výkon tohto rozhodnutia uplatnia rovnakým spôsobom ako na rozhodnutia prijaté vnútroštátnymi súdmi (pozri rozsudky z 2. júla 1985, Deutsche Genossenschaftsbank, 148/84, Zb. 1981, bod 18; z 3. októbra 1985, Capelloni a Aquilini, 119/84, Zb. s. 3147, bod 16, ako aj Hoffmann, už citovaný, bod 27).

41 Nemecká vláda sa domnieva, že z dôvodov hospodárnosti konania treba zohľadniť, že uplatnením dôvodov proti predmetnému výkonu rozhodnutia v rámci konania o odvolaní proti vyhláseniu vykonateľnosti by sa v štáte, v ktorom sa o výkon rozhodnutia žiada, bolo možné vyhnúť ďalšej fáze konania o výkon rozhodnutia. V opačnom prípade by takéto rozhodnutie bolo po preskúmaní formálnych náležitostí bezpochyby vyhlásené za vykonateľné, pričom by sa výkon tohto rozhodnutia musel následne prerušiť. Takéto uplatnenie dôvodov iba v rámci konania o odvolaní proti vyhláseniu vykonateľnosti by zvýšilo efektívnosť tohto konania a umožnilo by predísť tomu, aby sa dlžník ocitol v situácii, že konštitutívne rozhodnutie, ktorým sa mu ukladá povinnosť zaplatiť bude vyhlásené za vykonateľné napriek tomu, že ho nebude možné vykonať.

42 Ako už bolo teda uvedené v bodoch 27 až 30 tohto rozsudku, v prípade, ak konanie o vydanie vyhlásenia vykonateľnosti pozostáva len z preskúmania formálnych náležitostí písomností, ktoré žalobca predložil, odvolací dôvod uvedený na podporu odvolania v zmysle článkov 43 alebo 44 nariadenia č. 44/2001, akým je splnenie nároku priznaného predmetným rozhodnutím v členskom štáte pôvodu, by zmenilo povahu tohto konania a v rozpore s cieľom hospodárnosti a rýchlosti konania v zmysle odôvodnenia nariadenia č. 17 by viedlo k prieťahom v konaní.

43 Za týchto podmienok treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 45 nariadenia (ES) č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby súd, ktorý sa zaoberá odvolaním v zmysle článku 43 alebo článku 44 tohto nariadenia, mohol

odmietnuť vydať vyhlásenie vykonateľnosti alebo ho zrušiť z iného dôvodu, ako sú dôvody uvedené v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia, akým je vykonanie tohto rozhodnutia v štáte pôvodu.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 45 nariadenia (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach treba vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby súd, ktorý sa zaoberá odvolaním v zmysle článku 43 alebo článku 44 tohto nariadenia mohol odmietnuť vydať vyhlásenie vykonateľnosti alebo ho zrušiť z iného dôvodu, ako sú dôvody uvedené v článkoch 34 a 35 tohto nariadenia, akým je vykonanie tohto rozhodnutia v štáte pôvodu.

Podpisy